

INSPIRATIE MAGAZINE

september 2023

Passie en vakmanschap



“De natuur is
als een spiegel” **16**

Judy Coppens

16

De natuur is als een spiegel

JUDY



32

Nu heb ik hoogstens stress tot mijn knieën

MICHAEL



24

Dit landgoed is wel erg bijzonder, hoor

MARTIJN



36

We eten elke dag uit eigen tuin

CRIS



38

We moeten denken vanuit de natuur

JOHAN

- | | |
|--|---|
| 4 Als klein jongetje op een Kubota trekker over de boomkwekerij | 32 Opeens heb je het: carrièreswitch |
| 8 Werken in de natuur brengt je terug in je lichaam | 33 Ik ben gelukkig geworden |
| 10 Ik droom van een gesloten voedselkringloop in Amersfoort | 34 Nooit bedacht dat ik tijdens werk vogels zou kunnen zien |
| 12 Trainee bij SIGHT | 35 Van bartender naar hovenier in opleiding |
| 18 Ik houd bij welke dier- en plantensoorten er in mijn achtertuin leven | 35 Van gastheer in de horeca naar medewerker groen |
| 22 Als iets in mijn tuin mislukt, probeer ik weer wat anders | 40 Pieter Amse bereidt zich voor op pelgrimstocht |
| 28 De tijd ver vooruit: Willem Vreman houdt al jaren natuur in stand | |



Het is een voorrecht om in de **NATUUR TE WERKEN**

's Ochtends vroeg stap ik graag op de fiets. Als het net licht wordt, de dauw op de velden ligt en het bos er statig en fris bij staat. Dat zijn de rustige momenten waarop je echt ziet wat de natuur te bieden heeft. Fietsend en genietend van het landschap maak ik mijn hoofd leeg.

We leven een best druk bestaan in Nederland. Dat de aandacht voor natuur en de positieve effecten ervan op je gemoed en gezondheid is toegenomen, begrijp ik daarom wel. Veel wetenschappelijke onderzoeken hebben dit aangetoond. Bijvoorbeeld dat de hersteltijd van patiënten sneller gaat als hun kamer uitkijkt op natuur. Therapieën die tijdens wandelingen in het bos plaatsvinden blijken effectief. Zelfs een plant op kantoor maakt al veel creatiever.

Mijn collega's en ik hebben bij SIGHT het voorrecht om altijd in en met de natuur te mogen werken. Dat doen we met liefde, passie en kennis van zaken. Die kennis is ook bij onze opdrachtgevers en partners de laatste jaren toegenomen en dat is goed om te zien. We hebben het niet alleen meer over een 'mooie tuin'. We kijken verder dan dat. Welk advies kunnen we onze opdrachtgever bieden om dit terrein of de buitenruimte van hun gemeente meer biodivers te maken? Hoe brengen we groen terug in stedelijk gebied, om zo bijvoorbeeld hittestress tegen te gaan. Of denk aan groen met het vermogen om verontreinigde stoffen op te nemen uit de lucht. Groen dat aantrekkelijk is voor bijen, insecten en vlinders en bijdraagt aan klimaatadaptatie. Wij willen de natuur helpen in haar eigen processen. Want uiteindelijk gaat zij haar eigen gang, en dat is goed.

Het is mooi om te zien en horen dat onze jongste collega's én zij-instromers ook veel gevoel hebben bij het werken in het groen. Ze zijn gemotiveerd om ons vak te leren en onze huidige collega's leren ze het graag. Andersom leren wij weer van de nieuwe inzichten die zij meebrengen. Zo blijft ook SIGHT, net als de natuur waar wij in werken, mooi in balans. Daar ben ik trots op.

Dank aan iedereen die zijn verhaal met plezier heeft willen vertellen in deze nieuwe editie van het SIGHT magazine.

HENRI SCHUURMAN
ALGEMEEN DIRECTEUR



Kees Torn Broers

"ALS KLEIN JONGETJE OP EEN KUBOTA TREKKER OVER DE BOOMKWEKERIJ"

"Even omlopen, Kees. Deze ingang is voor VIPS en dat ben jij niet". Rien lacht. De gebroeders Torn Broers hebben dezelfde humor. Broers onder elkaar, in een voor hen vertrouwde omgeving. De boomkwekerij. In dit geval die van broer Rien in het mooie Friese Deinum. Maar het had ook zomaar de boomkwekerij van hun neven kunnen zijn die aan de andere kant van het land een grote kwekerij hebben. "We zijn als boomkweker geboren. Bijna de hele familie werkt in de bomen of heeft er in gewerkt. Het is ons met de paplepel ingegoten. Het vak zit werkelijk waar in ons DNA verweven." In het kantoor van Rien en lopend langs de bomen spreken we Kees, regiomanager bij SIGHT en zijn broer Rien over het ambacht van boomkweken en keuzes in je leven. Over het belang van familie en over je inzetten voor de wereld.

Vakmanschap

Kees: "Ik had één doel in mijn leven en dat was boomkweker worden. Zolang ik me kan heugen speelde ik op de kwekerij waar mijn vader werkte. Alle zomervakanties op de lagere school helpen met de bomen. Mijn vader was niet de eigenaar, maar een echte ouderwetse vakman en zo stond hij ook bekend in de kwekerswereld. Hij kon telen, veredelen en had een enorme assortimentskennis. Hij stelde altijd de kwaliteit van de bomen voorop. Al moest hij een jaar langer kweken. Geboren met de snoeischaar in zijn hand, tot het laatste moment. 'Als je het vak wil leren, kom je maar hier werken', zei hij altijd. Op mijn vijftiende ging ik van school. Mijn docent gaf nog aan dat het ook een optie was om door te leren. Dat ging me namelijk best makkelijk af. Maar ik wilde gewoon boomkweker worden en dat was het.

Na een paar jaar had ik het aardig in de vingers. Samen met mijn broer Rien en vader werkte ik op de kwekerij. Volgens mij kon je mijn vader niet trotser maken. Ik denk ook dat hij het daarom best lastig vond toen ik besloot nieuwe dingen te ontdekken. Ik heb altijd iets onrustigs in me gehad en was toe aan nieuwe uitdaging. Mijn eerste stap was een vertrek naar Israël. Meer zien van de wereld, andere culturen. Dat mijn interessegebied eigenlijk groter was dan alleen bomen, kwam ik dus pas later achter."



Pistoia tijdperk

"Na in verschillende branches gewerkt te hebben, begon het groen weer te trekken. Ik ging aan de slag bij een groothandel voor planten. Daar hadden we 9 hectare afhaalcentrum en alleen al 700 soorten vaste planten op voorraad. Het was in de periode dat de Italië-handel in opkomst was, met mediterrane planten zoals palmen. Die kwekerijen in Italië waren zo ongelooflijk mooi. Ik dacht dat ik veel wist, maar ik begon voor mijn gevoel op nul. We hadden in die tijd bijna 1000 hoveniers als klant. Van elk gesprek leerde ik meer over dat vak en over mogelijkheden en toepassing van planten. Ook werd mijn liefde voor vaste planten en heesters aan mijn

liefde voor bomen toegevoegd. Evenals de drive om alle Latijnse namen ervan te kennen. Dat zit er nog steeds in. Zelfs als ik met mijn gezin uit ben, kan ik het soms niet laten en noem ik de kenmerken op. Vind ik leuk. Ik heb in ieder geval één supporter, mijn middelste dochter, haha".

Een tijd later en veel ervaringen rijker, maakt Kees de overstap naar SIGHT Landscaping. Daar is hij inmiddels regiomanager en werkt hij aan het bouwen van het bedrijf en steekt hij zoveel mogelijk energie in zijn collega's. Altijd met zijn bekende enthousiasme en een drive om overal het beste van te maken.

Bouwen aan een bedrijf, maar dan anders

"De groenwereld is over het algemeen vrij traditioneel, maar ik streef graag naar innovatie. Op technisch vlak, bijvoorbeeld met duurzaam materieel of een andere manier van inrichten, maar zeker ook sociaal vlak. Dat vindt SIGHT ook belangrijk en daarom voel ik me er als een vis in het water. Ik houd ervan om mensen sterker te maken. Te laten nadenken over wat ze wél kunnen in plaats van wat ze niet kunnen. Voorbeeldje. Binnen ons bedrijf werken we met collega's met een afstand tot de arbeidsmarkt of beperking, hoewel ik die term niet graag gebruik. Een beperking is namelijk iets wat iemand anders aan die persoon oplegt. Het is beter om het om te draaien en te kijken naar wat iemand wel kan. Vaak kan iemand vier dingen wel en het vijfde niet. Nou en? Door ruimte te geven aan de talenten van onze collega's, blijven ze gemotiveerd. Resultaat gaat niet alleen over het financiële aspect maar over zoveel meer. Iets wat ik hiervoor heb moeten ontwikkelen is 'leren luisteren'. Dat is het moeilijkste wat er is, maar het is iets wat we moeten leren. Pas als iemand je vertrouwt, kan hij echt zeggen wat hij bedoelt. Ik ben ongeduldig en resultaatgericht, wil het liefst zo snel mogelijk. Maar zo werkt het niet altijd. Als je de tijd neemt, zie en merk je pas echt resultaat."

Kijk om naar elkaar

"Of ik het werk op de kwekerij niet mis? Soms. 'In het verleden ging ik nog wel eens op de kwekerij van mijn neven helpen om mijn hoofd leeg te maken. Nu doe ik dat in de tuin. Ik ben redelijk drukbezet, maar ik krijg ook energie van lekker in de weer zijn. In mijn vrije tijd zet ik me graag in voor een project in een aandachtswijk waar ik een coördinerende taak heb. Dat doe ik namens onze kerk in Veenendaal. Doordat je intensief betrokken bent in een wijk zie je dat er veel problemen zijn en eenzaamheid is. Daardoor besef je ook hoe belangrijk het is om naar elkaar om te kijken. Je kunt niet alle problemen oplossen, maar ik wil daar zeker mijn steentje aan bijdragen."

De connectie met zijn kwekersfamilie en in dit geval zijn broer Rien is altijd gebleven. "We delen dezelfde bron in ons geloof, vinden dezelfde dingen belangrijk. We hebben dezelfde humor en praten als geboren Groenekanner met een knipoog soms een plat woordje Utrechts. We zijn beide fervent muzikliefhebbers. Zelf speel ik graag piano en luister graag naar klassieke muziek. Een interesse die we absoluut samen delen is de liefde voor orgelmuziek en koren. Vooral als het niveau hoog is, want ook hier gaat het voor mij om kwaliteit, harmonie en zuiverheid. Net als onze dienstverlening in de openbare ruimte."



GEERT



Als schrijver, dichter en tekentherapeut zit Geert Zomer veel in zijn hoofd. De fysieke arbeid die hij voor SIGHT verricht zorgt voor balans. "Het brengt me weer terug in mijn lichaam."

Ik voel me goed als ik buiten ben

Op een zonnige, warme dinsdagmiddag vallen Geert Zomer en zijn collega's op in de jaren '80 woonwijk in Nijkerk waar ze aan het werk zijn. Terwijl de mussen van het dak vallen, gaan zij, gehuld in werkkleding, oranje veiligheidshesje en oordoppen op, met een bosmaaier over het lage groen rondom een parkeerplaats. "Het is lekker werken met de bosmaaier," vertelt Geert als hij even later plaatsneemt in de werkbus van SIGHT. "Er zit veel actie in en we hebben snel resultaat. Anders dan als we vak voor vak door de wijk schoffelen."

Voor Geert is dit fysieke werk in de buitenlucht heel belangrijk. Voor SIGHT werkt hij drie dagen, zodat hij voldoende ruimte heeft voor schrijven, dichten en zijn werk als tekentherapeut. "Ik ben een creatieve denker," vertelt Geert. Voor die werkzaamheden zit hij veel in zijn hoofd. "Het is belangrijk om daar een tegenwicht voor te hebben. Ik voel me goed als ik veel buiten ben."

Tekentherapie

Als tekentherapeut laat Geert cliënten een tekening maken, waar hij vervolgens vragen over stelt. De tekentherapie is een techniek waarbij emoties, verlangens en wensen zichtbaar worden waar mensen nog geen woorden aan kunnen geven. "In een tekening komt veel informatie uit het onbewuste. Daar kijk ik samen met de tekenaar naar. Ik stel vragen en dan volgt er een gesprek."

De methode zet Geert ook in als hij cliënten begeleidt die stemmen horen: een groep waar hij extra aandacht voor heeft. Zo zette hij onlangs in Harderwijk een stemmenhoordersgroep op die tweewekelijks samenkomt. Als ervaringsdeskundige weet hij hoe belangrijk het is om herkenning te vinden bij anderen. "Met anderen praten geeft al zo veel verlichting."

Roman

Daarnaast schrijft Geert. Hij heeft al diverse dichtbundels op zijn naam staan die hij ook illustreerde en hij was stadsdichter van Harderwijk. Geert heeft ook een roman geschreven en is nu op zoek naar een uitgever hiervoor. Ook hierin zijn het bewuste en onbewuste vervlecht. Het is werk waar Geert veel voldoening uit haalt. En als hij dan toch even mag dromen, hoopt hij dat zijn poëzie en andere schrijfwerk zich zal ontwikkelen. Het betekent niet dat hij zich zal opsluiten in een werkkamer. "De natuur is een dragende kracht. Als je je niet happy voelt, ga je vaak van je lichaam naar het hoofd en word je bijvoorbeeld snel angstig. De ratio is een beweging van de natuur af. Fysiek werk in de natuur brengt je weer in balans."

**"WERKEN IN DE
NATUUR BRENGT
JE TERUG IN JE
LICHAAM"**



ONZE PARTNER**Edgar van Groningen**

**"IK DROOM VAN EEN
GESLOTEN VOEDSELKRINGLOOP
IN AMERSFOORT"**

Zelfstandig ondernemer Edgar van Groningen is op een missie: Amersfoort groener en duurzamer maken. De betrokken Amersfoorter werkt hier dagelijks aan via verschillende voedsel- en groeninitiatieven, zoals de Stadswormerij en 033GROEN. Bij zijn activiteiten treft hij met enige regelmaat SIGHT Landscaping.

Met openheid kom je het verst

Edgar is initiatiefnemer van de StadsWormerij (naar verwachting in 2024 weer in bedrijf), een organisatie die streeft naar een meer gesloten voedselketen binnen de stad Amersfoort. Voor dat doel composteert hij groente- en fruitresten met hulp van wormen: vermicomposteren. "Deze wormen maken met kop en kont supercompost," vertelt Edgar lachend. De StadsWormerij is een organisch afvalservice, aldus Edgar. "We haalden wekelijks groente- en fruitresten op bij horeca, sportverenigingen, biologische supermarkten en andere bedrijven. En in de toekomst hopelijk ook bij huishoudens." Het afval komt vervolgens in een bak met daarin een enorme hoeveelheid wormen. "Die maken er vermicompost van die we verkopen aan particulieren in Amersfoort en de omliggende stadsregio."

**Houtsnippers**

Voor het composteerproces zijn houtsnippers nodig. Daar komt SIGHT om de hoek kijken. Het snoeiafval dat SIGHT verzamelt bij het groenbeheer in de diverse Amersfoortse wijken gaat door de versnipperaar. Van die snippers haalt de StadsWormerij af en toe een kuub op. Het is winst op alle fronten: de StadsWormerij heeft gratis houtsnippers van lokaal snoeiafval. "De houtsnipper wordt compost die de bodem verrijkt. En dat allemaal binnen de grenzen van Amersfoort, een gesloten kringloop." En SIGHT hoeft minder snippers naar de inzamelaar te brengen die de snippers naar de verbrandingsoven zou brengen. "Dat is prettig, want dat is een laagwaardige manier van hout verwerken." Als het aan Edgar ligt, gaat er dan ook geen houtsnipper Amersfoort meer uit. "Het is mijn streven om grondstoffen uit Amersfoort weer terug te brengen in Amersfoort."

Betekenisvol groen

Een ander Amersfoorts initiatief waar Edgar aan bijdraagt is 033GROEN: een not-for-profit coöperatie die streeft naar het ontwikkelen, beheren én gebruiken van betekenisvol groen in Amersfoort. "Groen in de stad is heel belangrijk. Maar zoals in elke stad, is de ruimte schaars. Dan is het fijn als het groen ook een functie vervult. In de vorm van een moestuin, als speelplek of als schaduw." Zo begeleidt Edgar onder meer inwoners die samen een stuk openbaar terrein willen omvormen tot een buurttuin. En dat gaat van opstart tot ontwerp tot realisatie ervan.

Over houtsnippers gesproken: "Ik adviseer in de buurtmoestuinen altijd om houtsnippers te gebruiken voor de paadjes. De snippers houden vocht goed vast en dat is met de toenemende hittestress heel belangrijk. Bovendien verrijkt het de bodem, helemaal op plekken met houtachtige vegetatie. Daar gebruiken de snippers en de wortels van de stuiken en bomen elkaars stoffen."

Experimenteren

Ook voor zijn werk bij 033GROEN treft hij SIGHT zo af en toe en helpen ze elkaar met adviezen. Edgar waardeert de visie van SIGHT op groenbeheer: "We vinden elkaar in de bereidheid te experimenteren met duurzamere beheermethoden en groene maatschappelijke initiatieven verder te helpen."





TRAINEE BIJ SIGHT



JUSTIN

“Ik kan geen 40 uur op kantoor werken, daar heb ik geen rust voor.” Al vanaf kinds af aan is Justin graag buiten. Voetballen met de jongens, struinen door het dorp. Een hoveniersopleiding en de opleiding Bos- en natuurbeheer waren gezien zijn energie een logische keuze. Bij SIGHT werkt hij als trainee en is hij vooral in het groen aan de slag. “Maar ik ben ook op kantoor te vinden en dat vind ik een fijne combinatie.”

“Ik geloof erin dat je mooie stappen kunt maken als je je werk goed doet en je bereid bent jezelf te ontwikkelen.”

Bij SIGHT zit hij op zijn plek. “Ik kan lekker buiten aan de slag en ik krijg veel verantwoordelijkheid. Ik haal veel voldoening uit het samenwerken met mijn collega’s. Met de collega’s in het groen en de projectleiders. Iedereen

helpt elkaar. Dat was ik niet gewend in de bedrijven waar ik heb gewerkt. Wat ik bijzonder vind is dat je de ruimte krijgt om fouten te maken. Daar leer je juist van, denk ik. Collega’s kennen mij als betrokken en een doorzetter. Als ik ergens lekker in zit, kan ik er helemaal in opgaan. Dan heb ik bijna niet meer door wat er om me heen gebeurt. De toekomst zie ik prima in. Ik geloof erin dat je mooie stappen kunt maken als je je werk goed doet en je bereid bent jezelf te ontwikkelen. Ik ben gelukkig op de plek waar ik nu zit en ik kijk uit naar wat de toekomst bij SIGHT te bieden heeft.”

Goed met de wereld omgaan vindt hij belangrijk. “Al houd ik wel van een stukje vlees”, lacht hij. “Ik zie dat SIGHT niet alleen werkt om het werken, het is een vooruitstrevend bedrijf. We denken ook na over hoe we het beste met de natuur om kunnen gaan. We denken na over biodiversiteit en duurzaamheid en dat vind ik ook belangrijk. Ik heb net een appartement gekocht en ga samenwonen met mijn vriendin. Het leuke is, als je de grijze balkons ziet, ons balkon er uit springt. Dat is een enorme groene jungle.”

Heleen gaat alleen op de fiets door Europa

“Mensen ontmoeten is het mooiste dat er is”

Ik ben gewend dat ik de vragen stel”, lacht de uit Zeeland afkomstige Heleen. Ze studeerde Management van de Leefomgeving aan Larenstein en haar traineeship bij SIGHT sluit daar haarfijn op aan. Als trainee houdt ze zich namelijk vooral bezig met het in goede banen leiden van de werken ‘buiten’. Af en toe werkt ze aan omgevingsmanagement-klassen. “En dat vind ik ontzettend leuk en interessant. Het betekent dat je veel met mensen werkt. Op het moment dat er in de openbare ruimte iets verandert, heeft dit op veel mensen, partijen en organisaties effect. Dan breng ik alle wensen in beeld en kijk ik hoe we alles bij elkaar kunnen brengen. Ik heb zo een bijeenkomst met bewoners over de inrichting van een rosarium. Zij

willen het liefst een rozenperk. Dat kan, maar is enorm onderhoudsintensief en kostbaar. Dan kijken we samen wat er wél kan. In dit geval heeft onze ontwerper Arjan op basis van de wensen van de bewoners een plan gemaakt die wel de uitstraling van een rosarium heeft. Symmetrisch, met een paar rozenstruiken, sierlijke bomen en ook andere vaste planten.”

Dat Heleen open staat voor nieuwe avonturen en ontmoetingen staat vast. Het jaar voor haar traineeship bij SIGHT stapte Heleen op de fiets om Europa doorgaan. “Helemaal alleen, ja. Heerlijk. Eigen plan trekken en mensen ontmoeten. Alhoewel, mijn vriend heeft ook een paar kilometers meegefietst. Ik reed door de Benelux, Tsjechië, Slowakije, Hongarije. Ook door Oostenrijk maar eerlijk gezegd had ik het landschap het liefst zo vlak mogelijk. Anders moest ik de berg op lopen met die zware tassen achterop. Of eromheen. Maar de ontmoetingen waren heel bijzonder en daar kijk ik met veel plezier op terug.”



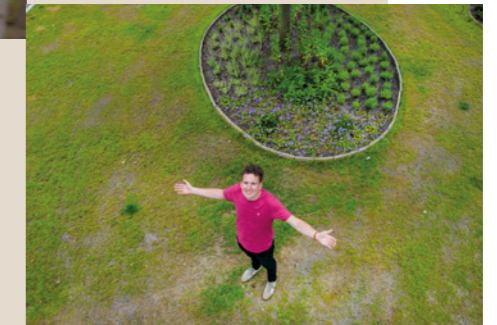
HELEEN



“Kan ik meer doen voor de wereld? Ja!”

Een zelfstandig familiemens. Zo zou je Martijn kunnen noemen. Hij eet graag het traditionele patatje op zaterdag bij zijn ouders met de familie en vorig jaar trouwde hij in Nunspeet met de liefde van zijn leven Eva in het bijzijn van familie en vrienden. Maar ook is hij graag op zichzelf. Zoals tijdens het sporten. “Dat doe ik liever alleen. Voornamelijk duursport. Ik houd graag zelf de touwtjes in handen.” Martijn is inmiddels trainee-af en werkt als uitvoerder.

Na jaren werkzaam te zijn geweest bij het hoveniersbedrijf van zijn broer, begint het te kriebelen. “Ik wilde graag meer voor de wereld betekenen. Natuurlijk passeerden spectaculaire beroepen de revue, brandweer en politie bijvoorbeeld. Maar het groen bleef me trekken. Ook daar kun je een bijdrage leveren aan een betere wereld. En dat vind ik belangrijk. Na het werken in zo’n bekende en vertrouwde omgeving was de overstap best spannend. Ik dacht een nummertje te zijn. Het tegendeel is waar. Het is een heel fijne ontspannen omgeving waar iedereen oog voor elkaar heeft.”



Circulair

“Ik heb zoveel geleerd bij SIGHT in de afgelopen tijd. Van hoofdkantoor tot in het groen. Ik heb het allemaal gezien. Op dit moment regel ik met mijn collega’s het onderhoud van de openbare ruimte in Amersfoort. Daarnaast zorg ik landelijk voor de aanleg van speeltuinen, ben ik in Amersfoort betrokken bij Operatie Steenbreek en verzorgen we nog wat diverse opdrachten in en rond Amersfoort. Operatie Steenbreek zet vergroening van steden centraal. Dan kijk ik goed naar wat we kunnen hergebruiken. Er komen immers stenen uit. Die hebben we in dit geval gebruikt voor de randen van het nieuwe plantenperk. Circulair dus. Het is misschien iets kleins, maar ik ben blij dat ik dit kan bijdragen”.

“Mijn eigen terras kan trouwens wel een operatie Steenbreek gebruiken. We hebben een appartement in Nunspeet, dat is nu een stenige vlakte. Zodra we een eigen tuin hebben zorg ik er voor dat dit wel anders is”.

Judy Coppens

**“DE NATUUR
IS ALS EEN
SPIEGEL”**

Voor calculator Judy Coppens is de natuur heel belangrijk: hij maakt er verbinding met zijn lijf en met de aarde.

In het hoofd

Op kantoor in Harderwijk is Judy vooral met zijn hoofd bezig. Hij houdt van de puzzel die het calculatiewerk met zich meebrengt. Allerlei factoren hebben invloed op de prijs en houden onderling verband met elkaar. Breng je een wijziging aan in het een, dan heeft dat automatisch gevolgen voor het ander. Judy: “Als het lukt om alle wensen er in te passen, is dat top. Het is aan mij om dat onder de aandacht te brengen en mogelijke alternatieven aan te dragen. Als calculator zit je zo diep in een calculatie dat je verbanden ziet die anderen nog niet zien. Collega's kunnen daarop vertrouwen. Ik kijk al 40 jaar naar de openbare ruimte, daar heb ik van geleerd. Zo weet ik bijvoorbeeld dat een gedegen investering in een goede groeiplaats zorgt voor een groene toekomst.”

In het lijf

Het werk brengt bij tijd en wijle stress met zich mee. En toen Antien (de vrouw van Judy) vijf jaar geleden de diagnose Alzheimer kreeg, veranderde de thuissituatie langzaam steeds meer. “Ik coördineer anderen, kook, stem agenda's af. Er is altijd iets te doen.” Judy's batterij raakte langzamerhand steeds leger. Maar hoe laad je dan weer op? Op aanraden van zijn wandelende psycholoog, en met medewerking van SIGHT, ruilde hij één dag kantoor in voor een dag buitenwerk. Met een ploegje mee om groen te onderhouden. Dat helpt om weer energie te krijgen. “Buiten kom ik veel meer in mijn lijf.” Destijds werkte Judy elke week een dag buiten, nu alleen nog als het calculatiewerk en Judy's plichtsbefes het toelaten. Maar hij wil het wel graag blijven doen. Niet alleen vanwege de energie die hij er van krijgt, ook omdat het contact met de collega's hem bevalt. “Als je zoals ik op kantoor zit, spreek je de mensen buiten nauwelijks. Nu heb ik dat wel en dat verbindt. Het zorgt voor meer begrip voor elkaar.” Ook al is de thuissituatie verandert, Judy en Antien zijn nog steeds echte sociale dieren. In de weekenden plannen ze vaak wandelingen en etentjes met vrienden en familie, of gaan er een weekendje op uit. “We hebben meegedaan met het programma 'Restaurant Misverstand'. Dat is fijn. We hebben steun aan elkaar en wisselen ervaringen uit. Ons leven is dankzij het programma verrijkt, er is voor ons gevoel een familie 'Restaurant Misverstand' bijgekomen.”



Zwolse tulpen

Ook na het werk is Judy veel in de natuur te vinden. Zo roeit hij al jaren. Op vrijdag en zondag roeit hij met twee verschillende groepen. Dit zijn ondertussen vriendengroepen geworden. “We gaan bijvoorbeeld met een aantal leden een weekendje op pad en met de mannen zakken we een paar dagen een rivier af in Duitsland.”

“Het is een soort yoga en sport tegelijk. Omdat er verschillende handelingen nodig zijn in een precieze volgorde, heb je geen tijd om aan andere dingen te denken.” Daarbij is het op het water zo mooi rustig. En is er het zicht op de oevers: “Het is een feest als je in het voorjaar de kievitsbloem, ofwel de Zwolse tulp, op de oevers ziet bloeien.”

In de natuur voelt hij zich verbonden met de aarde. “Aan de natuur kun je je spiegelen. Daar is alles: leven, dood en vitaliteit.”

ONZE PARTNER

De Vlinderstichting

ANTHONIE STIP

De voortuin van De Vlinderstichting in Wageningen is zogenoemd opvallend te noemen. Een wilde bloemen- en plantentuin die bijna afsteekt bij de nette, strakke tuinen van de buurt. Eenmaal binnen loop je tegen karren met planten aan, opgesteld in de receptie. Anthonie Stip, projectleider bij De Vlinderstichting, legt uit: "Deze vlinderkarren met planten gaan naar basisscholen door heel het land. Kinderen kunnen dan zelf een plekje maken waar rupsen kunnen leven en verpoppen tot koolwitje. Zo maken ze de cyclus van de vlinder van dichtbij mee. Leuk hè." Anthonie spreekt kundig, pragmatisch en vol enthousiasme. "Ik ga vol voor meer vlinders in Nederland"! Hij kreeg voor zijn inzet voor de natuur een plek in de Duurzame Jonge Top 100.

Met de vlinder gaat het minder

"In de afgelopen 30 jaar is de vlinderpopulatie met maar liefst 50% afgenomen. Dat weten we omdat we dit al die tijd meten. De redenen zijn divers en complex. Denk aan verlies van leefgebied door de komst van nieuwe woonwijken, klimaatverandering en intensieve landbouw. Maar uiteindelijk gaat het om de kwaliteit van de leefomgeving. Die is verschaald. Vlinders hebben specifieke omstandigheden nodig om te kunnen leven. Zij vertellen ons hoe de natuur er voor staat. Elke soort die verdwijnt is een teken dat onze leefomgeving onder druk staat. En het gaat natuurlijk niet alleen om de vlinder, maar ook om hun rol in de voedselketen. Rupsen dienen als voedselbron voor veel dieren, waaronder vogels. Als je van vogels houdt, kun je dus eigenlijk niet anders dan ook van vlinders houden, aangezien ze een belangrijk onderdeel zijn van het ecosysteem." Anthonie vervolgt bijna vertederd: "Bovendien zijn vlinders een bron van schoonheid en verwondering. De delicate vleugels stralen een teerheid en sierlijkheid uit. Prachtige wezens die we moeten beschermen."

Anthonie heeft van jongs af aan al een hart voor de natuur. De keuze voor zijn studie Bos- en Natuurbeheer lag voor de hand. Toen hij in 2014 na een stage aan de slag ging bij De Vlinderstichting, waren het uitdagende tijden. "Destijds werd er door het rijk flink bezuinigd op natuurbeheer. Dat maakte dat we als Vlinderstichting innovatief en creatief te werk moesten gaan om toch ons uiteindelijke doel te bereiken. Namelijk meer vlinders in Nederlandse natuurgebieden en tuinen."

Kleurkeur voor wilde bloemenbermen

"We hebben daarom Kleurkeur ontwikkeld. Een keurmerk voor ecologisch bermbeheer. We zorgen er door middel van cursussen voor dat uitvoerders vakbekwaam zijn in ecologisch beheer. Je kent het wel, eerst zag je vaak strakgemaaid grasstrook en nu bermen vol wilde bloemen. Functioneel én mooi. Het keurmerk is vijf jaar geldig en bevordert de kennis en professionaliteit binnen het vakgebied. We zijn ontzettend blij dat het zo goed gaat met Kleurkeur. Er is een groeiende vraag van opdrachtgevers in zowel de publieke als de private sector naar groen- en bermbeheer met aandacht voor biodiversiteit. Er is een groeiend bewustzijn dat meer biodiversiteit belangrijk is voor een gezonde leefomgeving. Veel jonge hoveniers weten hoe ze moeten bestraten, maar het is ook essentieel dat ze leren hoe ze met beplanting structuur kunnen aanbrengen. Er zijn zoveel planten die in Nederland groeien en we kunnen veel gevarieerder te werk gaan dan alleen met vlinderstruikjes en siergras. Dit is in mijn ogen niet alleen leuk en mooi, maar ook de toekomst!"

SIGHT als Kleurkeur partner

SIGHT is groot voorstander van verduurzaming in de openbare ruimte. Toen De Vlinderstichting Kleurkeur op de markt zette was SIGHT een van de eerste deelnemers. "We zijn er erg trots op dat SIGHT-collega's deel uitmaakten van de eerste groep die de cursus succesvol afgerond hebben. Ondertussen werken we bij diverse opdrachtgevers, zoals de gemeentes Nijmegen en Groningen en de defensie terreinen van RVB (RijksVastgoedBedrijf) volgens Kleurkeur."



Het leven van een vlinder

In Nederland zijn er zo'n 55 dagvlinders en 2400 nachtvlinders. En elke vlinder leeft zijn eigen levenscyclus en uitdagingen. Als vlinders uit een pop komen, eten ze eerst en de vrouwtjes haasten zich om eitjes te leggen. "De Latijnse naam voor vlinder betekent letterlijk schubvleugelige. Hun vleugels bestaan uit kleine schubjes die slijten door de vele vlieguren. Je ziet wel eens een vlinder met rafelige vleugels, toch? Die heeft er veel vliegtijd op zitten, het einde zal dan ook wel nabij zijn. Gek, maar als het slecht weer is, worden vlinders in z'n algemeenheid ouder want dan wachten ze stilletjes de bui af. Wanneer de eitjes uitkomen verschilt per vlinder. De rups van een koolwitje komt uit het ei na zo'n dag of acht. Nadat de rups volgroeid is, gaat hij verpoppen. Dan is er na twee weken een nieuw koolwitje. Dat is best snel. Het oranjetipje heeft een langere pop-termijn. Fascinerend. Voor allemaal geldt dat de winter ingewikkeld is om te overbruggen. Mijn persoonlijke favoriet is de argusvlinder die graag eitjes legt op graspollen. Dat is overigens wel het zorgenkindje onder de vlinders want deze francofiel houdt van warmte, zowel als rups en als vlinder. Door klimaatverandering groeien de graspollen verder door de hoogte in. Daardoor ontstaat een koeler microklimaat onder aan de pol. Minder fijn voor de rupsen dus.

In eigen tuin

Of je in eigen tuin wat kan betekenen voor de vlinder? "Zeker! Een tip is om je tuin divers te beplanten en open te staan voor wilde planten en dieren. Laat een deel van je tuin verwilderen of creëer structuur met struiken, bloemen en bomen. In 2020 ben ik gaan bijhouden welke dieren- en plantensoorten ik zag in de tuin. Mijn doel was 500 wilde planten en dieren te scoren. Inmiddels zit ik op wel 1000 verschillende! En ik heb nog een groep ongewervelden niet helemaal in beeld. Gaaf toch? Het is inmiddels een rage om dit goed bij te houden. En ik snap het wel, het is echt leuk om te doen. Je kunt met vier verschillende plantensoorten al een thuis bieden aan 400 insectensoorten. Een begin is snel gemaakt!"

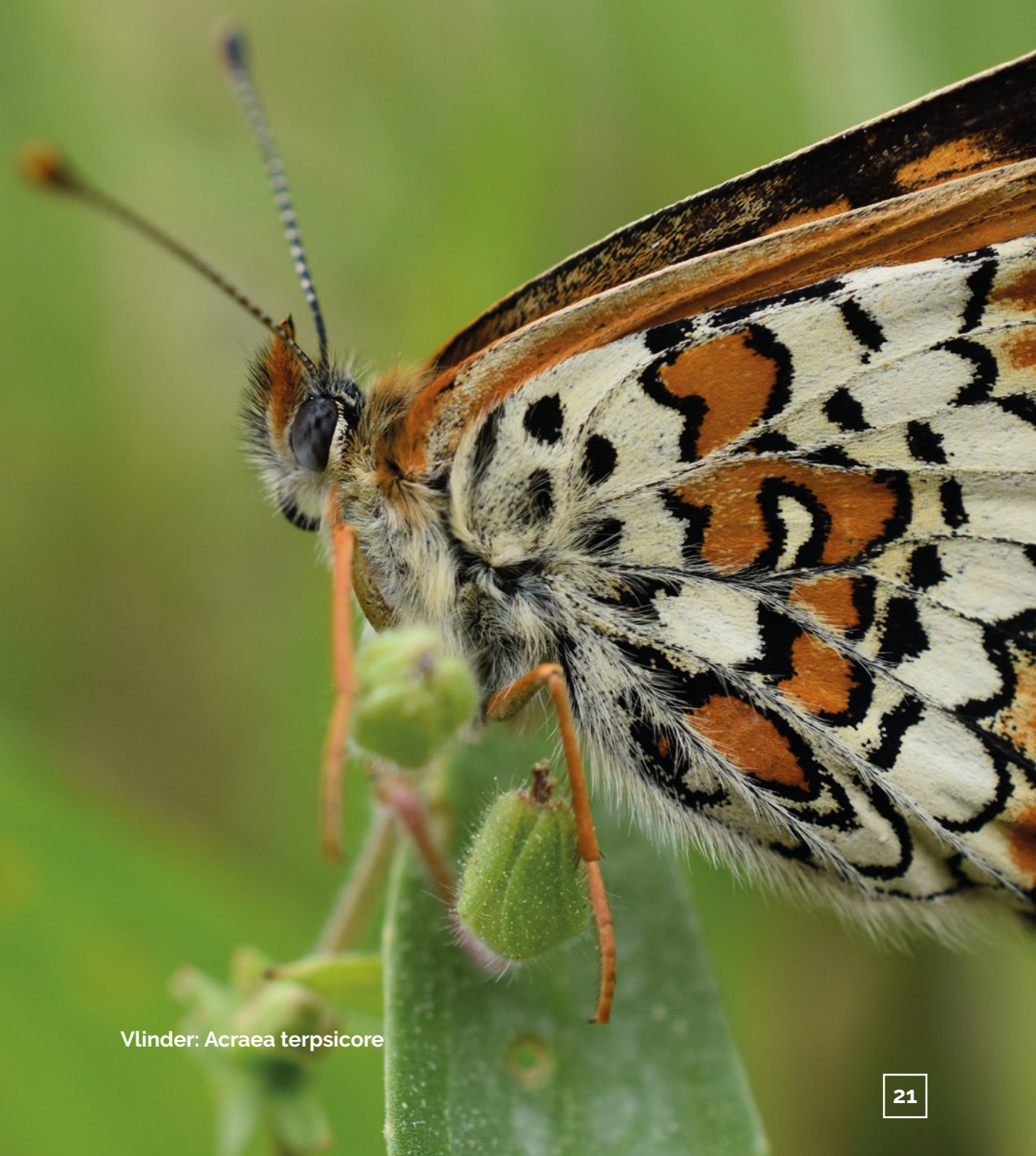


Podcast

Anthonie heeft een eigen podcast. Samen met zijn gasten gaat hij op zoek naar spraakmakende verhalen over natuur en natuurbescherming. Hij spreekt met verschillende mensen en laat je kennismaken met allerlei perspectieven op natuur.



**“Ik houd bij welke dieren- en plantensoorten er in mijn tuin leven
Het zijn er meer dan 1000”**



Vlinder: *Acraea terpsicore*

Drie dagen per week werkt Jittie bij SIGHT vanuit de regio Eelde. Niet meer, ze wil voldoende tijd hebben voor haar andere passies. In de winter voor haar werk als kunstenaar en in het voorjaar en de zomer voor haar eigen stadstuin.

Dode mus

"Laatst heb ik mensen blij gemaakt met een dooie mus," grapt Jittie over een ets die ze onlangs verkocht. Bij etsen wordt in een zinken plaat een afbeelding gekerft, in dit geval van een mus. En die wordt vervolgens in inkt overgedragen op papier. Dieren zijn een belangrijke inspiratiebron voor Jittie. "Ik zie bijvoorbeeld alle vogeltjes vliegen." En onlangs exposeerde ze met een serie van honderd verschillende kleine portretten van katten, waar ze zestien jaar aan werkte. "Naar een kattengezicht blijf je kijken." Vooral in de winter werkt Jittie aan haar etsen en illustraties. In het voorjaar en de zomer verzamelt ze wel materiaal. Tijdens haar wandelingen door de natuur maakt ze bijvoorbeeld foto's van de landschappen die ze in de winter tekent. "Ik maak realistisch werk, de foto's zijn een geheugensteuntje."

Pergola's van oude parasols

In de zomer heeft Jittie niet de rust om veel kunst te maken. Haar stadstuin vraagt dan veel tijd. Jittie: "Ik kan best zonder kunst, maar niet zonder mijn tuin. Het geeft me veel voldoening om daarin te werken." In de 26 jaar die ze nu op de begane grond van een portiekflat woont, heeft ze haar tuin stap voor stap vormgegeven. "Ik experimenteer veel. Als iets mislukt, dan probeer ik weer wat anders. Inmiddels heb ik een volle groene tuin en hoef ik niet meer te schoffelen." Omdat steeds mensen de tuin van Jittie wilden bekijken stelt ze haar tuin regelmatig open voor publiek. "Dan komen mensen inspiratie opdoen. Ze maken vaak foto's, stellen vragen en aan het eind drinken we koffie. Vind ik heel gezellig, ik kom ook graag in andermans tuin kijken." En ook van het tuintijdschrift Groei en Bloei komt binnenkort een delegatie langs. Wat er zo bijzonder is aan haar tuin, vindt Jittie moeilijk te omschrijven. "Er is van alles te zien. Ik heb een vijvertje en wat mensen grappig vinden is dat ik pergola's maak van de frames van oude parasols."

Van hobby naar werk

Als kind werkte Jittie al graag in de kijktuin die haar ouders hadden op hun terrein De Wildemansheerd. Ook toen haar zus de boerderij overnam en een minicamping op het terrein begon, kwam ze haar zus vaak helpen. Dat doet ze nu nog met plezier. 'Als ik hier toch eens mijn werk van zou kunnen maken. dacht Jittie' Dus toen ze een paar jaar later een oproep tegenkwam waarin hoveniers gevraagd werden, pakte ze direct de telefoon. Want mocht ze als 54-jarige wel meedoen aan het omscholingsprogramma? Haar leeftijd bleek geen enkel probleem. En dus greep ze de kans met beide handen aan. Inmiddels werkt ze alweer een aantal jaren voor SIGHT. Met name bij het Hof van Saksen waar ze onder meer de voortuin onderhoudt. Deze door Piet Oudolf ontworpen tuin is de entree en het visitekaartje van Hof van Saksen en wordt dan ook piekfijn onderhouden. Een kolfje naar Jittie's hand: "Ik hou er van om de dingen netjes en mooi te maken."



**"ALS IETS IN MIJN
TUIN MISLUKT,
PROBEER IK WEER
WAT ANDERS"**



**“DIT LANDGOED IS WEL ERG
BIJZONDER, HOOR”**

Martijn Lambregts



Aan de rand van Velp en Arnhem is Landgoed Bronbeek te vinden. Gelegen op een heuvel kijken witte statige gebouwen uit vorige eeuwen over het park wat er omheen ligt. “Het landgoed was eerst een residentie van de Koninklijke familie. Zo’n anderhalve eeuw geleden werd het door de familie geschonken aan Defensie met als doel een rusthuis te creëren voor veteranen. En nog steeds is het een Koninklijk Militair tehuis waar veteranen kunnen wonen. Ook is er een museum waar je meer te weten kunt komen over de - al dan niet beladen - koloniale-militaire historie. Lopend over het mooie landgoed krijg je bijna zin in je oude dag. Martijn Lambregts werkt als uitvoerder voor SIGHT en heeft verschillende defensie terreinen onder zijn hoede. Van Apeldoorn tot Nijmegen en van Harskamp tot Doetinchem. “Maar dit landgoed is wel erg bijzonder”. Martijn vertelt rustig en kalm, zoals veel collega’s hem ook kennen.

Wel met telefoon op pad

“Ik was een echt buitenkind en nu eigenlijk nog steeds. Ik trek regelmatig de natuur in. Daar kom ik tot rust, maak ik mijn hoofd leeg. Ik houd van wandelen en bikepacking, ken je dat? Dan stap je op je fiets, ga je de natuur in en overnacht je in het wild. In Nederland mag je helaas niet meer zomaar je tentje opzetten om te overnachten. Dat kan in het buitenland wel. We gaan wel eens naar de Ardennen. Daar kun je tochten maken van base naar base. Helemaal back to basic, fijn. Of mijn telefoon thuisblijft? Nee, dat niet. Maar dat heeft vooral te maken met mijn diabetes, die een paar jaar geleden mij me werd geconstateerd. De metingen van mijn bloedsuikerspiegel gaan ook via mijn telefoon. Die heb ik dus altijd bij mij. Ik ga soms alleen maar het liefst met mijn vriendin. Samen is leuker dan alleen, toch?”

Alles op zijn plek

“Alles waar ik energie van krijg, komt samen in deze functie. Wist je dat ik eerst een jaar voor de klas had gestaan na mijn studie natuur en communicatie? Na dat jaar wist ik dat dit toch niet de baan voor mij was. Ooit heb ik stage gelopen als boswachter en dat vond ik geweldig. Alleen best eenzaam. De plek waar ik nu terecht ben gekomen als uitvoerder is geweldig, want alles valt op z’n plek. Wat ik leuk vond aan het boswachterschap: in de natuur bezig zijn. Wat ik leuk vond aan voor de klas staan: met mensen werken en met fijne collega’s het beste uit een dag halen. De puzzelstukjes vallen in elkaar.”

Defensierterreinen

"Ik ben direct begonnen bij het onderhoud van defensierterreinen toen ik bij SIGHT kwam werken. Dat is een bijzondere tak van sport. Zoals je begrijpt, kun je niet zomaar de terreinen opkomen als buitenstaander. Daar heb je speciale toegang voor nodig. Ook heb je rekening te houden met militaire oefeningen, militair materieel en meer." Landgoed Bronbeek heeft wel een speciaal plekje in zijn hart. Martijn: "Het is een erg mooi park. Je voelt de geschiedenis. We krijgen hier veel vrijheid om alles netjes te maken en te houden. Dan voelt het als erg eigen. Het zijn best wat vierkante meters, maar we stoppen er veel energie en plezier in."

Samen

Ik ben erg blij hoe de samenwerking gaat en ik probeer ook zo goed en snel alles te regelen met mijn collega's. Een mooi voorbeeld. Binnenkort hebben wij een voetbaltoernooi waar we met een team van SIGHT aan meedoen. Wij mogen dan een voetbalveld van defensie gebruiken om te trainen. Dat kan alleen als je elkaar vertrouwt en een plezierige samenwerking hebt." Martijn vertelt verder, bijna verontschuldigend: "Waar ik vooral trots op ben is dat er door de hoogste leidinggevende van de kazerne een compliment gestuurd werd dat ze zo blij met ons zijn. Dat motiveert je!"



Een zeldzame plantenkalender

Op het Landgoed Bronbeek is een traditionele plantenkalender te vinden. Dat is een bloembed waarop de datum van de dag zichtbaar is. Dagelijks wordt de datum handmatig aangepast door plantjes met verschillende kleuren van plek te verwisselen. Dit was in vroegere jaren gebruikelijk op landgoederen. Op dit moment telt Landgoed Bronbeek met deze plantenkalender af naar haar 160-jarig bestaan halverwege dit jaar. Martijn: "Volgens mij is dit de enige plantenkalender die Nederland op dit moment rijk is. Het is wel wat werk maar, ontzettend leuk".



ONZE PARTNER**RijksVastgoedBedrijf**

**De tijd ver vooruit:
Willem Vreman houdt al
jaren natuur in stand**

De defensieterreinen waar Willem Vreman beheerder vanuit het RijksVastgoedBedrijf (RVB) is, bestaan uit gebouwen en veel natuur. Vroeger lag de focus bij de Rijksgebouwendienst op de gebouwen. Het groen en de verharding hing er maar een beetje bij. "Dat is nu wel anders," vertelt Willem. De slogan van de dienst is zelfs 'Rijksvastgoed: rijkdom aan unieke gebieden.'

Omvormen landbouwgrond

SIGHT werkt al jarenlang samen met het RVB aan het onderhoud van de defensieterreinen. Daarbij is het beheren van de natuurwaardes veel belangrijker geworden. Ook Willem draagt daar graag aan bij. Sterker nog, hij was er al mee bezig toen er nog nauwelijks aandacht voor was. Willem kreeg bij Vliegbasis Twente, waar hij toen werkte, de kans om een groot landbouwperceel om te vormen naar natuur. Willem bewaart goede herinneringen aan die periode. "We konden pionieren en laten zien dat natuur en techniek goed samengaan." De landbouwgrond werd omgevormd tot grasland dat minder vlieggevaarlijke dieren aantrok bij de vliegbasis. Er kwamen kikkerpoelen in de randen van het terrein'. En dat bleek een succes. "Er kwam al snel spontane begroeiing met veel margrietten op." Het project trok de aandacht van allerlei mensen in het werkveld. Er kwamen zelfs studenten van de Universiteit Wageningen op af. Willem: "Dan reden ze er met een bus rond. 's Ochtends vertrokken ze met de nodige scepsis, en 's middags waren ze enorm onder de indruk van wat er op de vliegbasis gebeurde." Willem kijkt met veel plezier terug op zijn periode op de Vliegbasis Twente.

Spanningsveld

Een nieuwe fase brak aan voor Willem toen de vliegbasis gesloten werd. Hij kwam te werken in Schaarsbergen. "Dat was even wennen. Hier zijn de terreinen kleiner en anders van aard, maar dragen wij als beheerders van het RVB ook bij aan het behoud van natuurwaardes en het verhogen van de biodiversiteit. Met SIGHT die het beheer uitvoert, onderzoeken we hoe we dat kunnen doen. Door anders inzaaien of het maaibeleid te veranderen bijvoorbeeld." Het voornaamste doel van de defensieterreinen is het kunnen uitvoeren van militaire taken. Het tweede doel is om de natuur zo veel mogelijk in stand te houden. "Soms leveren die twee doelen een spanningsveld op. We willen de biodiversiteit op de terreinen en in de omgeving verhogen en daarom maaien we minder en met andere intervallen. Laatst paste dat niet bij de wensen van een commandant. Die wilde dat we bij de hindernisbaan gingen maaien. Maar goed, daar ga je dan over in gesprek, ontstaat er begrip en lost het probleem zich wel op." Op de terreinen komen dan ook naar Willems tevredenheid steeds vaker bijzondere soorten voor, zoals zandblauwtjes en bijzondere mosjes. De ecooloog van SIGHT volgt de ontwikkelin op de voet. En wat Willem bijzonder leuk vindt is de toename van diverse vleermuizen die in de ondergrondse kelder van Klein Heidekamp overwintert. "Veel mensen zijn bang voor vleermuizen, maar ze zijn heel belangrijk voor het ecosysteem. Ze vangen veel muggen," vertelt Willem. De vleermuizen worden geteld en gezenderd. Zomers hangen ze in de bomen en sommige verblijven dan in het westen van het land. De kelder is inmiddels een geregistreerde verblijfplaats voor de vleermuizen. Willem grapt: "Helemaal afgesloten voor pottenkijkers, zodat ze rust hebben."





N A J A A R



SIGHT
LANDSCAPING

OPEENS HEB JE HET CARRIERESWITCH

MICHAEL ABbenhuis

Van transportcoördinator op Schiphol naar voorman in Amersfoort

"Ik was transportcoördinator op Schiphol en was net bij een andere werkgever begonnen toen corona kwam. Daardoor kwam ik thuis te zitten. Toen heb ik me serieus heb afgevraagd of ik nog wel elke dag met pijn in mijn hoofd naar mijn werk wilde gaan. De werkdruk was namelijk nogal hoog. Nee, was het antwoord. Dus ik ging op zoek naar ander werk en heb me bij allerlei bureaus ingeschreven. Op een dag werd ik gebeld door een intermediair: of ik als voorman wilde beginnen bij SIGHT. Ik had nul ervaring in het groen maar natuurlijk wel als coördinator.

"Nu heb ik hoogstens stress tot mijn knieën"

En dat komt goed van pas.

Ik moet zeggen: werken bij SIGHT voelt sinds de eerste dag als een warme deken. Je voelt je welkom bij de familie. Ook het werk is leuk en het wordt met de dag leuker. Ik doe het onderhoud in de wijken. 's Ochtends kijk je op vieze straten en 's middags draai je je eens om en denk je: we hebben het weer geflikt. Het is schoon en we hebben de mensen blij gemaakt.

En met de jongens die ik aanstuur heb ik het naar mijn zin. Als zij blij zijn, ben ik het ook. Vroeger ging ik met stress tot mijn neus naar mijn werk en ging ik met stress tot over mijn hoofd naar huis. Nu heb ik hoogstens stress tot mijn knieën."



MIRJAM WOORTMEIJER

"Natuur is leven"

Mirjam Woortmeijer werkte tien jaar lang als docent op de Hogeschool Arnhem Nijmegen. Ze had leuke collega's, werkte met fijne studenten en vond haar werk inhoudelijk heel interessant. Toch brak het werk haar keer op keer op. Oorzaak? De stress, haar perfectionisme en onzekerheid. Maar neem maar eens afscheid van je baan. Dat gaat zomaar niet. Want wat dan wel en hoe moet het met de hypotheek van je prachtige huis? Toch deed Mirjam het toen de kans zich voordeed om met een vaststellingsovereenkomst te vertrekken. "En daar heb ik geen seconde spijt van gehad. Ik ben gelukkig geworden."

Na het opzeggen van haar baan verkocht ze haar huis en ging ze op reis naar Spanje waar ze werkte op een biologische boerderij.

"Met mijn handen in de aarde, dat voelde bijna als een spirituele ervaring. Ik voelde me verbonden met het grotere geheel". Eenmaal terug in Nederland tipte een vriend haar over SIGHT. Ze solliciteerde, werd aangenomen en werkt nu bijna een jaar met heel veel plezier in het groen. "Als groenmedewerker mijn handen uit de mouwen steken, ik vind het heerlijk. Snoeien, schoffelen, onderhoudswerk, ik ben elke dag buiten. Ik ben geaard. Natuur is leven en dat voelt zo anders dan opgesloten zitten in een gebouw met allemaal kunstmatige materialen om me heen. Ik ben zó blij dat ik niet meer achter een computer hoeft te zitten. Ik heb fijne collega's die voor elkaar zorgen. Ja, ik werk letterlijk en figuurlijk in een gezonde omgeving."

"Ik ben gelukkig geworden"

TIM ALTENA

“Op banden ben je een keer uitgekeken, op de natuur nooit”

Een soort wegwacht voor boeren en vrachtwagenchauffeurs, zo zou je Tims vorige baan kunnen omschrijven. Hij repareerde shovels, heftrucks, bussen en verkocht banden in de omgeving Nijverdal waar hij destijds woonde. Prima werk, maar toen hij weer terug wilde naar zijn roots in Lutten, zocht hij iets anders. “Op bandjes ben je wel een keer uitgekeken, ze zijn van rubber en ze zijn rond.”

Een vriend die al bij SIGHT werkte, stelde hem voor hier te solliciteren. “Het was nooit in me opgekomen om in het groenbeheer te gaan werken. Al ben ik een vogelaar die elke week trouw Vroege Vogels kijkt en maandelijks eropuit trekt met een vriend om vogels te spotten: ik had nooit bedacht dat ik tijdens

mijn werk ook vogels zou kunnen zien.” Als medewerker groen doet Tim dat nu wel. En het bevalt hem heel goed. “Als ik iets tegenkom, kan ik het nu van dichtbij bekijken. Laatst stuitte we op het nestje van een merel en daar mag ik dan een melding van maken! En vanmiddag kwam er een groene specht voorbij. Dan komt er een glimlach van oor tot oor en schoffel ik vrolijk verder. De natuur verveelt nooit.”



“Nooit bedacht dat ik tijdens werk vogels zou kunnen zien”

JACK SCHUURBIERS

Van bartender naar hovenier in opleiding

“Zeventien jaar lang was de horeca mijn leven. Ik heb overal gewerkt: van de randstad tot Venezuela. Ik vond het geweldig. Toen ik achter de bar kwam te staan, wilde ik alles leren. Ik verdiepte me in cocktailtechnieken, leerde over wijn en sterke drank. Naarmate ik meer ervaring had, kreeg ik meer verantwoordelijkheden.

Maar op een gegeven moment kreeg ik een relatie, de vrouw met wie ik inmiddels getrouwd ben. Ik wilde graag meer tijd met haar doorbrengen. In de horeca is dat lastig, je werk is je leven. Toen corona kwam en ik tegen de muren opliep, ging ik nadenken. Wilde ik wel in de horeca blijven? Ik onderzocht andere opties, waarin ik met mijn handen kon werken, doorgroeimogelijkheden had en in een team kon werken.

Ik stuitte op de hoveniersopleiding op niveau 3. Eén dag in de week naar school in Nijkerk en de rest van de week bij SIGHT aan het werk. En dat bevalt heel goed. Ik ben graag buiten. Ik kom van Curaçao, dus ik hou wel van een beetje warmte, liefst een graad of 25. Maar ook kou is prima, als ik er maar op gekleed ben. In dit werk geldt hetzelfde als in de horeca: mensen willen gezien en gehoord worden. Dus als een inwoner een klacht meldt, is het belangrijk daar naar te luisteren. Als het kan, lossen we het probleem op. En zo niet, dan leggen we uit waarom we het anders doen. Vaak gaat dat over waarom we bepaalde planten laten staan. Dat is vanwege het ecosysteem waar SIGHT veel oog voor heeft. Alles heeft een doel.”



MICHAEL CHAMBERS

Van gastheer in de horeca naar medewerker groen in Amersfoort

“Na een vakantie met mijn moeder en broer in 2018 wist ik het zeker: ik wil niet meer verder in de horeca. De twaalfjarige werkdagen zonder echte pauzes, het werken in mijn eentje, het werken in het weekend en met de feestdagen, de telefoon die ook op mijn vrije dagen bleef rinkelen: het was me steeds meer tegen gaan staan. Toen ik bijna de vakantie wilde afblazen vanwege drukte op mijn werk, vroegen vrienden zich af waar ik mee bezig was. Op die vakantie merkte ik wat het betekende om weer ontspanning te hebben.

Ik besloot dat het tijd was voor verandering. Maar ja, wat ik dan wilde, wist ik niet. Tot ik op een gegeven moment een vacature zag voor de groenvoorziening en dan ook nog op fietsafstand van mijn huis. Toen was de keuze snel gemaakt. De dag dat ik mijn werkgever kon vertellen dat ik een nieuwe uitdaging had gevonden was de mooiste dag van mijn leven. Er vielen wel vijftig koelkasten van mijn schouders af.

De regelmatige werktijden, het werk buiten en de vaste pauzes zijn zo fijn. Ik ben in de eerste maanden vijf kilo aangekomen, omdat ik overdag weer tijd had om te eten! En als ik om 16 uur naar huis fiets, kan ik mijn werk loslaten. Zeker nu ik een zoon heb, is het prettig dat het werk vrijwel geen stress geeft.”



Weet wat je eet

Cris Bankersen is een man van 'terug naar de basis'; hij wil weten wat hij eet, maar ook waar de tafel vandaan komt waar het eten op staat. En dus maakte hij zijn eettafel van een zelf gekapte boom, kweekt hij zijn eigen biologische groentes en heeft hij een flinke moestuin.

Nieuw leven

Cris (40 jaar) loopt al een tijdje mee bij SIGHT, hij werkt er sinds zijn zestiende. Hij werkt er met veel plezier en inmiddels is hij een allround machinist en monteur: "Alles wat gemotoriseerd is, bedien ik. In de lente en zomer maai ik bij onze klanten en in de herfst ben ik veel aan het snoeien en zagen. Sinds een aantal jaar ondersteun ik gedurende de wintermaanden de Technische Dienst met het keuren en onderhoud van onze machines. Het werk, en vooral deze afwisseling, bevalt me goed."

"Ik werk graag in de buitenlucht. En ik ben blij dat we steeds duurzamer werken." Maar bomen kappen doet Cris met pijn in het hart. "Een boom mag van mij niet zomaar weggehaald worden, je moet daar respectvol mee omgaan. Als het dan toch echt moet, maak ik er liever iets moois van. Zo krijgt het een nieuw leven." Dat hout mooi is heeft Cris al in zijn vroege jeugd meegekregen van zijn vader en opa die boten bouwden. "Naarmate je meer schaaft en schuurt, gaat het hout meer leven. Dan komen er oude wonden tevoorschijn." Teveel schaven doet Cris overigens niet. "Je moet wel blijven zien dat het van een boom komt. Je kan de waterpas er niet op zetten. Recht hout bestaat niet, vind ik." Van het hout maakt Cris af en toe meubels. Een buitenbank, salontafel, bureau. De eettafel in zijn huis is een echte eyecatcher en is gemaakt van een Amerikaanse eik die op een TNO-terrein stond. "Het is een meubel met een verhaal, de boom leeft zo door. Dat vind ik mooi."

Vers van het land

Ook het eten dat op diezelfde tafel staat, is door Cris zelf opgekweekt en geoogst. Dat doet hij al van kinds af aan. In zijn moestuin van 680 m2 verbouwt hij eigenlijk alles wat er groeit en bloeit. Van boerenkool tot bruine bonen en van doperwten en puntpaprika tot broccoli. "Mijn gezin en ik kunnen 365 dagen per jaar uit eigen tuin eten. We eten vers van het land, we maken in en er gaat een heleboel in de vriezer. Van het fruit van de fruitbomen maak ik onder meer jam en appelmoes. En wat we over hebben gaat naar familie en vrienden. Eind oktober is de vriezer tot de nok toe vol en begin juni zien we zo'n beetje de bodem."

De moestuin is veel werk, zeker in het voorjaar is hij er elke avond na het eten te vinden, maar dat vindt Cris niet erg. Hij weet waar hij het voor doet. En anders zegt zijn zoon het wel. Ook hij vindt het belangrijk te weten waar zijn groenten vandaan komen. "Bovendien ga je veel zorgvuldiger om met wat je zelf gekweekt hebt."

Slak in de sla

Dat zijn groentes er niet zo perfect uitzien als in de supermarkt vindt Cris helemaal niet erg, integendeel. "Als je weet hoe groente geteeld wordt, schrik je wel. Al die bestrijdingsmiddelen om er maar voor te zorgen dat er niks aan mankeert. Nou ja, ik zeg als er een slak op mijn sla zit: ga maar weer buitenspelen, deze sla is van mij."



CRIS

"WE ETEN ELKE DAG UIT EIGEN TUIN"



JOHAN BOEIJINK

“We moeten denken vanuit de natuur”

Als Johan Boeijnk begint te praten over kruiden, houdt hij niet meer op. Kruiden, ofwel wilde bloemen, hebben zijn speciale aandacht. In een bijna niet bij te houden betoog vertelt hij over het koningskruid, de klapproos, kamille en margrietten. Over de eigenschappen, de omstandigheden en het geduld dat we moeten hebben. “Ik ben nogal gedreven in mijn werk.”

Dertig jaar geboeid door kruiden

Al vanaf dat hij in het groenvak werkte, is Johan met kruiden bezig. “Het is een tijdje weggeweest, maar in die tijd was het ook een trend.”

Wilde bloemen en kruiden

De kruiden hebben Johan nooit meer losgelaten. Bij SIGHT wordt hij vaak gevraagd voor advies. “Ik ben een zelfbenoemd ecooloog op dit gebied. Ik heb twee linkerhanden als het om techniek gaat, maar ik heb wel hele groene vingers.”

Over het onderhoud van wilde bloemen wordt soms wat makkelijk gedacht. “Inzaaien is één. En ook dat lukt niet altijd. Je hebt geduld nodig voor kruiden. Maar een bloemenveld goed houden, dat is moeilijk. Niet voor niks verschuift het inzaaien steeds vaker naar september. Dat heb ik door schade en schande wel geleerd. Kruiden hebben soms een jaar nodig om te kiemen. Regel één is dat je dan niet meer met je schop in de grond komt. Maar ondertussen groeit er misschien wel onkruid of komt er gras. Dan is het de kunst om dat weg te halen waar de kruiden er last van hebben. Maar zonder dat je de hele grond omroert.” En dan zijn er ook weer kruiden die het juist wel nodig hebben dat er ‘in de grond geroerd wordt.’ Johan: “Eenjarigen hebben zo’n prikkel nodig, als je die niet helpt, kiemen ze niet vanzelf opnieuw. Ja, kruiden zaaien en onderhouden is maatwerk.”

Aanpassen aan omstandigheden

“Je moet de natuur niet je wil opleggen,” vindt Johan. “Mensen zijn nog altijd gewend om te denken vanuit hun eigen wensen. Ze willen vaak een bepaald soort plant in hun tuin, park of plantsoen. En doen er dan

alles aan om dat mogelijk te maken. Ook als een bepaalde plek vanwege de grond, het vochtgehalte of de zon compleet ongeschikt is voor een plant. “We moeten denken vanuit de natuur. Wat past er wel? En dat is soms makkelijker dan je denkt. Als je goed kijkt, zie je wat ergens van nature groeit. Bomen, planten of kruiden die ergens op natuurlijke wijze zijn gaan groeien, zijn geschikt voor die plek.” Met de klimaatverandering die gaande is, is het zaak om niet meer vast te houden aan alle eerder gebruikte soorten. “We zullen de beplanting moeten aanpassen aan de extremere weersomstandigheden. Welke planten kunnen tegen extreme droogte én extreme neerslag?”

Afbouwen

Nu kruiden weer populair zijn en bijna alle opdrachtgevers er iets mee willen, komt Johan om in het werk. Dat vindt hij niet erg, hij vindt zijn werk leuk en kan veel aan. Mensen vragen hem weleens of zijn vrouw het niet vervelend vindt dat hij zoveel tijd in zijn werk steekt. “Maar zij is misschien nog wel fanatieker in haar werk dan ik.” Nu zijn pensioen nadert, vraagt Johan zich wel steeds vaker af of hij niet te veel aan het werk is. Het wordt tijd om af te bouwen, maar dat gaat wel lukken. “Ik kan wel genieten van andere dingen, vooral van de natuur. Alles wat leeft, trekt mij.”



PIETER AMSE

bereidt zich voor op pelgrimstocht

Van glastuinbouw naar eigen meubelzaak naar voorman in het groenonderhoud. Voor Pieter Amse, werkzaam vanaf de vestiging in Harderwijk, past het. Zijn praktische en optimistische inslag brengt hem daar. Nu bereidt hij zich voor op een pelgrimstocht.

Zijn rugzak is aangeschaft, de nieuwe wandelschoenen worden ingelopen en alle routes zijn uitgedraaid: Pieter Amse is nu al klaar voor de pelgrimstocht die hij aan het eind van het jaar gaat maken. In november begint zijn reis die hem van Lourdes naar Finisterra leidt, 70 kilometer voorbij Santiago de Compostella. Voor de kerst hoopt hij weer thuis te zijn.

Pieter: "Ik loop al tien jaar met dit idee rond, maar het was er nog niet van gekomen. Nu heb ik acht weken vrij gevraagd en dat was geen probleem. 'Gewoon doen,' zei mijn leidinggevende. Het scheelt dat ik in november-december ga, een rustige periode voor SIGHT."

Pieter is nieuwsgierig naar de uitdaging: "Ik moet de Pyreneeën over, misschien wel met sneeuw. Het wordt niet makkelijk. Ik heb, zeg maar, niet het beste onderstel van de familie, dus toen ik hen over mijn plannen vertelde werd ik wel raar aangekeken." Zijn collega's vinden het knap als hij de tocht helemaal uitloopt en maken er nu graag grappen over. "Met het snoeien zoeken ze vast de wandelstokken voor me uit." Back tot basic is wat hem aantrekt. "We leven in een tijd waarin we van alles moeten. Effe dit, effe dat. Het lijkt me fijn om daar van los te komen. Wandelen is een manier om te verbinden met de natuur. De rust trekt me aan. Je hoeft alleen maar de ene voet voor de andere te zetten. Als je dat volhoudt, bereik je de finish."



COLOFON

SIGHT Inspiratie Magazine is een uitgave van SIGHT Landscaping. Naar het idee van Henri Schuurman. Met dank aan alle collega's die meewerkten aan dit magazine.

Tekst

Karijn Kats
Maartje Nuesink

Ontwerp en vormgeving

Krispijn de Haas Designheld

Fotografie

Rob Voss
Astrid de Wilde
Jeroen Koeten
Anthonie Stip
SIGHT Landscaping archief

Drukwerk

Multicopy Harderwijk

Contact

info@sightlandscaping.nl
0341 - 436 436
www.sightlandscaping.nl

- 📷 [instagram.com/sightlandscaping](https://www.instagram.com/sightlandscaping)
- 🐦 [twitter @sightls](https://twitter.com/sightls)
- 📘 facebook.com/SIGHTLandscaping
- 🌐 nl.linkedin.com/company/sightlandscaping

Niets uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt worden op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van Sight Landscaping
Aansprakelijkheid: Sight Landscaping sluit iedere aansprakelijkheid voor schade als gevolg van een druk of zetfouten uit.
De redactie is niet aansprakelijk voor gegevens die door derden worden verstrekt.

Reageren, een opmerking of inspiratie opgedaan?

Bel ons gerust: 0341 436 436



Op onze website zie je nog meer voorbeelden van inspirerende projecten

Neem gerust een kijkje



sightlandscaping.nl